

Hævnen

Etiske dilemmaer i spændende dansk film Af Kirsten Köneke

Instruktøren Susanne Bier har gjort det igen: Endnu en dramatisk og tankevækkende film om menneskelige dilemmaer med både ekstremer og nuancer ind imellem. Hvordan reagerer man på uretfærdighed? Hvad stiller man op med sin vrede? Og hvad sker der – med omgivelserne og én selv – hvis man hævner? Det er de spørgsmål, der er omdrejningspunktet i "Hævnen".

Temaerne bliver vendt og drejet i to forskellige handlingsspor. Der er de voksne, og der er børnene. Der er en idealistisk far, som er læge i en flygtningelejr i Afrika, men ind i mellem kommer hjem til kone og to børn i den danske idyl, der ikke er så perfekt endda.

Familien er på randen af skilsmisse og sønnen Elias mobbes i skolen. Det koster at gøre godt for andre. Alt ændrer sig med Christian, den nye dreng i klassen. Han er fuld af vrede og ensomhed. Da han tæsker Elias's plageånd er problemet tilsyneladende løst, men det fører til meget, meget mere. Det vil være synd at røbe for meget af handlingen, for Biers film fungerer i kraft af sin elementære spænding – hvad sker der, hvordan udvikler det sig? Tilskueren sidder spændt og venter på den næste udvikling. Det er drama for fuld udblæsning.

Filmen stiller et stort spørgsmål: Hvad sker der, hvis vi vender den anden kind til? Og hvad sker der, hvis vi ikke gør det? Susanne Bier stiller sine personer i dilemmaer med både ekstremerne og nuancerne ind i mellem. Skal fa'ren i Afrika behandle den lokale mafiatoryn, der har myrdet løs? Skal man finde sig i vold og fornærmelser på legepladsen eller i skolen? Det er hele tiden det samme spørgsmål: Det store spejles i det små.

Bier opererer med et stort persongalleri, og af og til kommer man i tvivl om, hvem der egentlig er hovedpersonerne. Er det de voksne, eller er det børnene? Hvis synsvinkel skal man som tilskuer identificere sig med? Måske havde filmen vundet ved at koncentrere sig om enten de voksne eller børnene. Vi når ikke at komme i dybden med de enkelte personer.

Som tilskuer har man set en tankevækkende film – elementært spændende mens man sidder i biografen og velspillet hele vejen rundt – men alligevel opleves den bagefter som lige vel meget af et lærestykke: Man tager en håndfuld personer, placerer dem i de og de situationer, og så får man belyst spørgsmålet fra alle vinkler. Hver person er en type. Derfor er det ikke filmens personer, man bliver grebet af, selvom der spilles fremragende af alle medvirkende, og Bier har samlet en perlerække af gode skuespillere. Især husker man Mikael Persbrandt som fa'ren og Markus Rygaard som hans søn Elias.

Det, der fænger, når man går ud af biografen, og som man får lyst til at diskutere, er spørgsmålene. Susanne Bier er der hele tiden i baggrunden. Hun stiller forskellige reaktionsmønstre op og belyser dem: Man kunne gøre sådan eller sådan. Hvordan ville du selv have handlet i den situation? Det er selvfølgelig ikke det ringeste udbytte af en film, men jeg kunne godt have ønsket mig lidt mere appel til hjertet og mindre til tankerne - og at jeg selv fik lov at tænke lidt mere og ikke fik det hele serveret. Men spændende og tankevækkende er den, så gå endelig ind at se den!

Filmfakta

Danmark 2010 – Instr.: Susanne Bier – Manus: Susanne Bier og Anders Thomas Jensen – Medv.: Mikael Persbrandt, Trine Dyrholm, Ulrich Thomsen, Bodil Jørgensen, Ditte Gråbøl, Markus Rygaard, William Jøhnk Nielsen – 119 min. – Biografpremiere 26/8 2010 og på DVD d. 1/3 2011 – Tilladt for børn over 15 år – Udlejning/pressebilleder © Nordisk Film

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7917&area=3>

<https://cinemaonline.dk/Anmeldelse/haevnen.1438.html>

<http://www.philm.dk/Movie/Detail?id=1730>

<https://www.nytimes.com/2011/04/01/movies/in-a-better-world-directed-by-susanne-bier-review.html>